

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1712

Q. 274. Quid notandum sit circa Confessarium illius, qui tenetur ad restitutionem famæ vel aliorum bonorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42433

vocandum, nec oculos meos ad te levare : esto tunc memor precum harum, quas ad te suppliciter nunc effundo. Subveni mihi in hora resolutionis meæ, ne potestas inferorum adversum me prævaleat, Per Christum Dominum nostrum.

Ad Angelum Custodem.

A Ngele bone, qui custos es meus fidelissimus, defende me in prælio, ut non peccam in tremendo iudicio. Repelle inimicas potestates in ea hora, quâ ad æternitatem evocabor, ut tecum aliisque Ss. Angelis laudem Deum in æternum. Amen.

Ad S. Barbaram.

O Patrona morientium, gloriosa virgo & martyr Barbara, memor pollicitationis tibi divinitus factæ, ne patiaris me ex hac vita imparatum excedere sed verâ prius ac integrâ confessione purgatum, Christi que sponsi tui vivifico corpore munitum, Per eundem Christum Dominum nostrum. Amen.

1869. *Q. 274. Quid notandum sit circa Confessarium illius, qui tenetur ad restitutionem famæ vel aliorum bonorum. R. §. 1. Quos prudenter judicare potest scire & satisfacere velle obligationi restituendi, ordinariè non tenetur eos admonere: est tamen apud plerosque consultius admonere saltem indirectè: Quandoam autem & quantum pœnitens teneatur restituere, dictum est in l. 3. p. 2. Et cavere debet Confessarius, ne aut nimium aut nimis parum imponat. Quid agendum sit, si ex ignorantia vel errore indirectè obligarit aut deobligarit à restitutione, dixi hic à n. 1780.*

1870. *§. 2. Caj. Molin. & alii communiter dicunt*

non esse absolvendum, qui antehac admonitus non restituit: quod *Lugo* dicit regulariter esse observandum, nam sicuti voluntariè manens in periculo proximo peccandi non potest absolvi, ita neque hic, meritò enim timetur relapsus, cujus experimentum dedit. Si tamen jam essent circumstantiæ, ex quibus colligetur magis seriò velle & probabiliter facturum, absolvi posset, attamen rectè injungetur, ut priùs ad Communionem non accedat, quàm actualiter restituerit, nisi esset specialis ratio etiam hoc permittendi. *Trident. sess. 25. De Reform. c. 12.* præcipit, ut qui decimas non solvit, aut impedivit, ne solverentur, non absolvatur, nisi plenâ restitutione secutâ: quod tamen plerique cum *Sanch.* in *Decal. l. 2 c. 20. n. 10.* intelligunt, nisi excuset impossibilitas restituendi. Motiva permovendi ad restituendum proponit *Vicem.* totâ parte 2., nam non dimittitur peccatum, nisi restituatur ablatum: nec debet is apud homines timere confessionem, qui vult apud Deum invenire gratiam, quæ temporalibus bonis utique præferenda est. Et quid proderit tacuisse hanc obligationem suam vel hæredibus aliena relinquere? certè ista tantum conferent ad damnationem & ad impediendam quoad cætera Dei benedictionem. Juvat etiam interrogare pœnitentem, quid vellet sibi fieri, si ablata, sibi essent bona fortunæ vel famæ, an non vellet sibi restitui? hinc faciat hoc alteri, quid sibi fieri vellet.

Q. 275. Quid observare debeat Confessarius fatuus, surdi, muti, hominis linguæ peregrinæ. *R. S. 1.*

Qui scitur esse planè fatuus, absolvi non debet, quamvis genuflectat, se accuset, tundat

Tom. VII.

Cccc

pectus,